

Apocalipsa mea

În general, prin „apocalipsă” (ἀποκάλυψις) oamenii înțeleg „revelația” sau, mai literal, „descoperirea”. Termenul este legat, în principal, de lucrarea Sfântului Ioan Teologul - Cartea Apocalipsei - din Noul Testament care descrie folosind pseudonimia și imaginea simbolică așteptarea unui iminent cataclism cosmic în care Dumnezeu distruge puterile conducătoare ale răului și ridică pe cei drepti la viață într-un regat mesianic.

Cu toate acestea, există multe apocalipse până astăzi și nu toate sunt de natură catastrofală. Din contră.

Dacă mă voi apropia de Dumnezeu, curățându-mi sufletul, atunci voi avea suficiente apocalipse, deoarece Dumnezeu vrea să mă ajute mult mai mult decât oricine altcineva din lume și, în afară de aceasta, El are și puterea să o facă.

Apocalipsa pe care mi-a trimis-o Dumnezeu are proprietatea de a ajuta la a face bine și / sau a mă împiedica să fac rău, chiar dacă, poate, pentru ceilalți, apocalipsa mea nu are prea multă importanță. Dumnezeu este personal și poate să lucreze pe un plan personal absolut.

De exemplu, a fost ajunul sărbătorii Sfintei Treimi, la care mănăstirea din Egina avea hram. Sfântul Nectarie era bolnav în pat și nu a putut să prezide la priveghere. Maicile l-au întrebat dacă ar trebui să sune clopotele. El a răspuns: „Sunați clopotele. Preotul vine ”. Când sunau clopotele, Sfântul Ieronim din

Simonopetra a intrat în mănăstire. – „Nu v-am spus că venea preotul? Și el și este starețul unei mănăstiri din Athos”, le-a spus Sfântul Nectarie. După ce s-a terminat privegherea, Sfântul Nectarie i-a cerut Sfântului Ieronim să viziteze toate chiliile maicilor, pentru a le binecuvânta. Sfântul Ieronim, însă, nu voia – din respect – să îplinească voia episcopului lui Dumnezeu și s-a strecurat în liniște afară. Când a povestit mai târziu povestea, a plâns, spunând: „Cine eram eu comparat cu un sfânt...”.

El și-a amintit însă întotdeauna de cererea sfântului și, cu trei zile înainte de a pleca din această viață, în 1957, a mers și a binecuvântat chiliile maicilor.

În fotografie Starețul Efreme într-un moment din primirea moaștelor Sfântului Ieronim Simonopetritul, Mănăstirea Vatopedi, Muntele Athos.

